

Data publikacji: 08- 15.06.2021

Roślina: Zboża

Stan uprawy dla miejscowości Świnobród.

Plantacje pszenicy ozimej są w fazie 52-55 BBCH. W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 7,4 °C do 26,8 °C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 41% do 97 %, punkt rosy mieścił się w przedziale 6,7 do 19,4 opad deszczu 3,2 mm, prędkość wiatru do 0 do 4 m/s.

Zagrożenia:

Mączniak prawdziwy- Sprawcą tej choroby jest grzyb *Blumeria graminis*. Atakuje on wiele gatunków roślin. Jednak największe szkody powoduje m.in. w pszenicy ozimej. Stąd niezwykle istotne jest zadbać o jego zwalczanie w tejsze plantacji. Pierwsze oznaki, wskazujące na to, że mamy do czynienia z patogenem, można zaobserwować już jesienią. Tworzy on biały, mączysty nalot na zielonych częściach rośliny. W sprzyjających warunkach rozprzestrzenia się bardzo szybko. Porażone liście mają ograniczoną powierzchnię do przeprowadzania fotosyntezy. Wzmaga się także transpiracja. Prowadzi to do wyraźnego spadku liczby i masy ziarniaków. Mączniak prawdziwy pszenicy ozimej może też spowodować słabe krzewienie się rośliny. Uszkadza on również zielone części rośliny. Tym samym otwiera drzwi do porażenia plantacji innymi niebezpiecznymi patogenami, takimi jak *Fusarium*. Wiosną możemy spodziewać się największego porażenia plantacji. Grzyb atakuje nadziemne części roślin. Mocno zainfekowane liście szybko żółkną i obumierają. Gdy temperatura osiągnie powyżej 25°C, nie zaobserwujemy już charakterystycznego białego nalotu. Zauważymy za to żółte lub brunatne plamy. W środku tych plam widoczne są czarne „kuleczki”, czyli owocniki grzyba. Przy pomocy wiatru owocniki te mogą być przenoszone na duże odległości. Niestety także na inne plantacje.

Septorioza paskowana liści - pierwsze objawy septoriozy widoczne są już w stadium siewek w postaci brunatnoszarych plam na liścieniach i liściach siewek, gdzie po kilku tygodniach na blaszkach i ogonkach liściowych zainfekowanych roślin pojawiają się ciemnobrunatne owocniki grzyba (piknidia). Główne objawy choroby widoczne są przede wszystkim na liściach w niemal każdej fazie wzrostu w postaci plam. Plamy początkowo występują oddzielnie, jednak z czasem zlewają się ze sobą, zajmując większą część powierzchni liścia. Plamy mogą być okrągławe, wielokątne lub elipsoidalne. Bardzo często posiadają nieco ciemniejszą obwódkę. W miarę rozwoju choroby pojawiają się nekrozy tkanek liści, w wyniku czego plamy ciemnieją, przybierając barwę od żółtej do rudej, brunatnej lub brązowoczarnej, a na ich powierzchni tworzą się piknidia. Liście, które uległy porażeniu żółkną. W wyniku dalszego rozwoju choroby dochodzi do przedwczesnego zamierania liści, które uniemożliwia roślinom dalszy wzrost i rozwój.

Septoriozę powodują grzyby, które zimują w resztkach poźniwnych, a ich zarodniki przenoszone wraz z kroplami deszczu.

Rdza brunatna gniazdowo albo w rozproszeniu na górnej stronie liści, a pojedynczo także na ich dolnej stronie ukazują się rdzawobrazowe, owalne skupienia. Są one często otoczone jasnym polem. Podobne skupienia można znaleźć krótko przed kwitnieniem na dolnej stronie liści. Są one wówczas czarnobrazowe i zawsze zarośnięte epidermą liścia. Żyto często ulega porażeniu jesiennemu, które może pogarszać zimowanie. Grzyby rdzy zmniejszają fotosyntezę i podwyższają oddychanie i parowanie. W ten sposób bardzo silnie pogarszają one rozwój rośliny.

Przenoszenie patogenów może się odbywać poprzez materiał siewny, jednak źródłem infekcji może być także grzybnia, która żyje saprofitycznie w podłożu na resztkach roślinnych. Zarodniki mogą być przenoszone przez wiatr.

W ostatnim czasie pojawiły się **miniarki**. Czarno żółte owady dorosłe długości 2-3 mm składają jaja do tkanek liści nakłuwając je pokładełkiem. W miejscach nakłuc powstają drobne jasne plamki. Żerujące larwy drążą w liściach cienkie korytarze nazywane minami. Po zakończeniu rozwoju larwa przekształca się w poczwarkę; w zależności od gatunku na powierzchni liści lub w podłożu. Szkodliwość larw miniarek polega na wyjadaniu tkanki miękkiszowej. Miny ograniczają powierzchnię asymilacyjną zaburzając procesy fotosyntezy, a silnie zaatakowane liście mogą więdnąć i zamierać. Miny zmniejszają ponadto wartość estetyczną roślin ozdobnych. Żerowanie larw i nakłucia owadów dorosłych mogą przyczyniać się do infekowania roślin przez patogeny powodujące choroby.

Zalecenia:

Stosowanie odpowiedniego płodozmianu, stosowanie zaprawionego materiału siewnego. Staranne wymieszanie resztek poźniwnych, zrównoważone nawożenie.

Należy wtedy zastosować odpowiednie fungicydy do zwalczania choroby. W zależności od fazy, w której znajduje się roślina, stosuje się inne substancje aktywne. Można stosować preparaty zawierające jedną substancję lub ich połączenia. W dobrze znanych substancji czynnych warto spojrzeć na triazole, w tym tebukonazol. Pomocnymi substancjami do lepszego zabezpieczenia rośliny mogą okazać się protikonazol, spiroksamina, proquinazid, prochloraz i fenpropidyna.

Późne zasiewy pszenicy będą wymagały wysokiego nawożenia azotowego, które pobudzi je do krzewienia.

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.

- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji
-

Data publikacji: 08- 15.06.2021

Roślina: Rzepak ozimy

Stan uprawy dla miejscowości Świnobród.

Rzepaki są w fazie 72-74 BBCH. W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 7,4 °C do 26,8 °C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 41% do 97 %, punkt rosy mieścił się w przedziale 6,7 do 19,4 opad deszczu 3,2 mm, prędkość wiatru do 0 do 4 m/s.

Zagrożenia:

W tym czasie **sucha zgnilizna kapustnych** obecna jest na szyjce korzeniowej, bo w to miejsce wrasta grzybnia, która jesienią porażała liście rzepaku. Grzyb z blaszki liściowej przerastały do nerwów liści, a następnie do ogonka liściowego i w ten sposób na szyjce korzeniowej zachodziła infekcja przez grzyb, który pierwotnie porażał liście. Na szyjce korzeniowej obecność grzyba objawia się początkowo w postaci brązowej lub brunatnej plamy obejmującej część lub cały obwód szyjki korzeniowej, po krótkim czasie, gdy zabraknie ochrony chemicznej w tym miejscu pojawia się mokra zgnilizna i widoczna jest erozja szyjki korzeniowej. Z czasem zmienione chorobowo miejsce zasycha, tkanki w wyniku rozwoju grzyba ulegają destrukcji, murszeją, na powierzchni plam pojawiać się mogą owocniki grzyba w postaci małych kulistych owocników — piknidiów. Przepływ wody, składników pokarmowych jest silnie utrudniony. Na obecną chwilę na niewielu plantacjach występują stadia początkowe suchej zgnilizny kapustnych. W chwili obecnej zaistniała potrzeba zastosowania chemicznej ochrony.

Czerń krzyżowa objawy występują na różnych częściach roślin i we wszystkich stadiach rozwojowych rzepaku. Na siewkach pojawiają się ciemnobrunatne plamy w części podliścieniowej. Na porażonych liściach charakterystyczne są plamy jasnobrunatne do brunatno-czarnych z widocznymi pierścieniami. Na łodygach, ogonkach liściowych oraz

łuszczynach występują brunatno-czarne, owalne, wyraźnie odgraniczone, nieco zagłębione plamy. Występowanie choroby można ograniczać poprzez odpowiednią agrotechnikę (szybkie zaoranie resztek poźniwnych rzepaku) oraz stosowanie prawidłowego płodozmianu (przerwy w uprawie roślin krzyżowych na tym samym polu). Występuje podczas całego okresu wegetacji, zarówno w rzepaku ozimym jak i jarym, optymalnie przy temperaturze powietrza od 20 do 30°C oraz utrzymującej się wysokiej wilgotności powietrza (powyżej 90%) i zwilżeniu roślin przez 9-18 godzin.

Pryszczarek kapustnik dorosła muchówka jest czerwonawa, ma parę delikatnych, słabo użytkowanych skrzydeł oraz długie i cienkie odnóży. Larwa początkowo szklista, potem biała, później żółtawo-biała do pomarańczowej, bez głowy i odnóży, długości około 2 mm. Jaja składane grupkami do łuszczyn. Larwy uszkadzają nasiona i wysysają wewnętrzne ściany łuszczyn. Łuszczyny przedwcześnie żółkną, nabrzmiwiają, często deformują się przy wierzchołku, kurczą i przedwcześnie pękają. Powoduje to osypywanie się nasion i powstawanie samosiewów. Największe ryzyko pojawienia się szkodnika na plantacji i jednocześnie wystąpienia największych szkód istnieje podczas suchej i upalnej pogody w okresie kwitnienia i początku rozwoju łuszczyn. Chłody i opady deszczu wpływają niekorzystnie na szkodnika.

Zalecenia:

Aby zabieg chemiczny był skuteczny temperatura nie może spaść poniżej 0 °C. W przypadku zastosowania chemicznej ochrony roślin przeciwko suchej zgniliznie kapustnych może to być substancja z grupy *triazoli* (*protikonazol*, *tebukonazol*).

W chwili obecnej temperatura sprzyja wykonaniu zabiegu jest powyżej 5°C. W walce z suchą zgnilizną kapustnych, nie występuje żadna inna metoda z integrowanej ochrony, środek chemiczny jest koniecznością. Należy przestrzegać zasady siania rzepaku po sobie, nie wcześniej niż po upływie 3 lat.

Do zwalczania insektów można sięgnąć po takie substancje czynne jak Tau-fluwalinat, etofenproks lub acetamipryd. Zaleca się wystawienie żółtych naczyń na plantacjach w celu monitorowania progów szkodliwości.

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.

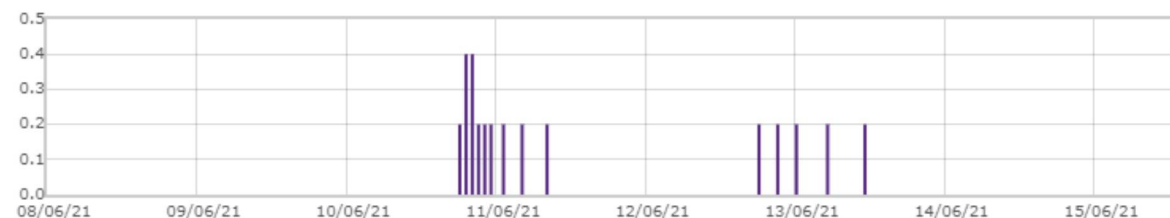
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji

Świnobród: Temperatura powietrza [C]

Świnobród: Wilgotność względna powietrza [%]

Świnobród: Opady deszczu [mm]

Świnobród: Prędkość wiatru [m/s]

